ANUL XI. No. 1163 | 6 PAGINI 6 LEI | Luni 13 Februarie 1933

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon redacţie: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare LUNI şi VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI.
Directori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administraţie: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

La înplinirea primilor zece ani de ființare a O. N. E. F.

de prof. D. Gusti
ministrul instrucţiunii şi al cultelor

Implinirea primului deceniu de fiinţare a Oficiului Naţional de Educaţie Fizică este, înainte de toate, prilej sărbătoresc de bucurie. Dar ea mai este totdeodată, şi mustrarea şi imboldul.

Prilej de bucurie: pentru că o instituţie culturală a izbutit să înfăptuiască în chip strălucit gândul bun şi luminat ce i-a stat la temelie. Legământul făcut de M. S. Regele Carol II, Principele Moştenitor al Tronului de atunci, Ministrului Armatei, că Institutul Naţional de Educaţie Fizică îşi va începe activitatea în toamna anului 1922, s'a împlinit acum 10 ani; iar începutul de atunci a fost într'un ceas bun. Stăruinţa de neînfrânt a conducătorului ei, d. Colonel Bădulescu, a trecut-o peste greutăţile începutului, a ferit-o de greşala năzuinţelor fără frâu şi i-a aşezat fiinţa în făgaşul sigur, îndreptat spre zarea marilor împliniri, în care înaintează astăzi.

Şi e mustrare această împlinire a zece ani dela înfiinţarea Oficiului Naţional de Educaţie Fizică. Pentru toţi cei cari n'au putut călăuzi la acelaş ceas de bucurie desăvârşită, destinele instituţiilor chemate în viaţă de ei. Cea mai mare din toate aceste mustrări e fără îndoială cea pe care o cuprinde faptul datorit vitregiei vremurilor, al încremenirii la jumătatea drumului a marii iniţiative princiare, de adâncire şi lărgire şi totdeodată de răspândire a culturii româneşti, din care înfiinţarea Oficiului Naţional de Educaţie Fizică nu era decât o parte.

Dar e şi imbold această sărbătoare a împlinirii a zece ani dela înfiinţarea Oficiului Naţional de Educaţie Fizică. Cum s'a înfiripat mlădiţa trainică de azi, din acele trei pătrimi ale puţinului cu care şi-a început activitatea Direcţia Generală a Casei Culturii Poporului pe cari, ca diriguitor al ei, am avut prilejul să le servesc atunci Oficiului — aşa poate renaşte şi din sărăcia noastră de azi, întocmirea încă, de atunci dorită, care să dea închegare temeinică şi propăşire mai zorită culturii neamului nostru.

Ctitorul nostru este acum Rege. Şi oamenii, gata să-şi dea ce au mai bun pentru înfăptuirea acestui gând, sunt dacă nu prea mulţi, totuş destui.

Oficiul Naţional de Educaţie Fizică a izbutit să răspândească în fiecare ţinut al ţării, cel puţin câteva din elemente pe cari le-a crescut. Vădite încă de acum efectele activităţii lui vor ajunge să plămădească în mai mult decât o privinţă naţiunea întreagă. Fie ca începutul de organizare de atunci a vieţii noastre culturale să poată reînvia cel puţin acum şi ca, de aci în zece ani, cei ce vor sărbători această aniversare, să poată prevedea acţiunii ei rezultate la fel de mulţumitoare ca cele pe cari i le ştim noi activităţii, prea puţin sgomotoase dar spornice, dela Oficiul Naţional de Educaţie Fizică.

(EDUCAŢIA FIZICA)

Secţia de box C. F. R. în străinătate

Am anunţat la timp hotărârea conducătorilor ceferişti de a organiza un turneu în străinătate.

Tratative întreprinse în această direcţie au ajuns la un punct foarte înaintat şi sunt toate speranţele ca la începutul lunei Martie echipa d-lui inginer Panaitopol să părăsească ţara.

Vor face deplasarea profesioniştii Cionoiu şi Grigorescu, precum şi un număr de şase amatori de frunte, din categoriile muscă până la mijlocie inclusiv.

Itinerariul turneului este următorul: Budapesta, Viena, Zürich, Paris, iar la înapoiere o oprire în Italia şi Belgrad.

Săptămâna

Zăpada care a căzut cu nemiluita este cea mai bună dovadă că sportul românesc a intrat în graţiile providenţei. Intotdeauna dirijorul meteorologiei mondiale a dat impresia că are ceva de împărţit cu oropsitul nostru sport, fără să se jeneze de prescripţiile precise ale calendarului. Vara îi trimetea ploi de toamnă iar iarna un fel de zăpadă, care nu era bună nici pentru ski şi nici măcar pentru... lapoviţă.

Incepusem să disperăm şi de data aceasta, în faţa unui soare care desfiinţase la începutul lunii deţinătoare a recordului în materie de frig, toate sporturile de iarnă. In mai puţin de 24 ore, Sinaia a rămas fără skieuri, iar patinajul artificial fără ghiaţă, aşa că singurul lucru ce mai rămânea să facem, era să începem pregătirile pentru vară. Şi aceasta tocmai atunci când căpitanul Anghelescu s'a reîntors să facă sport în ţară, alungat de pe colinele dela St. Moritz de acelaş soare nădădăios.

Norocul nostru a întrecut însă de data aceasta ghinionul devenit proverbial. Mărinimia cerească ne-a evitat printr'o zăpadă căzută la vreme situaţia de naufragiaţi între vară şi iarnă şi a scos din încurcătură o sumedenie de oameni nevinovaţi, cât p'aci să cadă victimă derutei.

Să nu credeţi însă că deruta a fost mai mare în Braşovul văduvit de zăpadă la o zi de campionat naţional de ski. Din contra, isprava dogoritoare a soarelui a năduşit capetele simandicoase dela Bucureşti, sortite de Dumnezeu să diriguiască footballul pe tot cuprinsul ţării.

Căldura topise, odată cu ultimul vestigiu al unei ierni anemice şi iluzia prelungirii unui somn de întremare, impus de medici în urma păruielii sângeroasă cu U. F. S. R.

Soarele anunţă îndeobşte primăvara. Iar primăvara vesteşte începerea campionatului de football, cu toate ale sale, aşa că urcarea mercurului în termometre pusese un nod în gâtul pontifilor cari îşi odihneau mădularele răvăşite pe mormanul de corespondenţă nerezolvată, din pasaj.

Sforăiala generală a fost însă, spre fericirea neamului, întreruptă foarte puţin şi reluată, mai zgomotos, odată cu bruma de zăpadă de care vorbeam mai sus.

Numai că nici asta nu va ţine cine ştie cât şi, după lapoviţa care a şi început să prindă mugur, soarele va trezi din nou pe cei ce se odihnesc de atâta vreme pe maldărul de hârtoage prăfuite.

Ne bucurăm, e drept, de oarecare trecere în faţa providenţei. Dar se naşte întrebarea, dacă această nouă aliată a sportului românesc va avea putinţa să rezolve singură o seamă de probleme complicate, cum este bunăoară Balcaniada. După cum s'au pornit lucrurile, predomină impresia că cei dela Rombol sunt încredinţaţi că e deajuns să spere, pentru ca lucrurile să se descurce dela sine.

In ceeace ne priveşte, singura scăpare posibilă, nu o vedem decât într'o zăpadă abundentă, în mijlocul lui Iunie. Şi, putem să pariem, că asta visează şi cei dela Rombol, de vreme ce sforăe de zor şi se întorc fericiţi de pe o parte pe cealaltă...

L. ROŞIANU

De vorbă cu Axioti şi maestrul Alexandrescu

Campionul României şi maestrul său ne vorbesc despre matchurile din capitala Franţei

Axioti şi Tunero se antrenează în Bois de Boulogne.

Vineri seara s'au înapoiat în Capitală, Gh. Axioti, campionul naţional la categoria semi-grea şi maestrul Petre Alexandrescu de care a fost însoţit în călătoria intreprinsă în Capitala Franţei.

Amândoi au ţinut să ne facă nouă prima vizită, la redacţie.

Elev şi maestru, veseli că şi-au putut revedea după o lună şi jumătate cunoştinţe şi prieteni, par oarecum schimbaţi.

Axioti, suplu, şi tras la faţă, iar maestrul volubil şi cu mustaţa tunsă... franţuzeşte.

Din convorbirea pe care am avut-o cu amândoi, am ajuns la concluzia că în afară de cele două victorii strălucite şi de schimbările de fizionomie pe cari le-am notat mai sus, atât Axioti, cât şi maestrul Alexandrescu s'au reîntors dela Paris cu un bogat arsenal de învăţăminte şi cunoştinţe de folos.

Este dovada că şi unul şi altul nu şi-au pierdut vremea de pomană în iureşul parisian, pe unde alţii au trecut ca raţa prin apă...

Ce ne declară Axioti

— *Din ce cauză ai slăbit?*

«Am reuşit să fac, contrar voinţei mele, 69 kgr., din mai multe motive. Intâi, pentrucă nu m'am acomodat nici cu clima şi nici cu hrana. Am găsit în Capitala Franţei totul pe placul meu, în afara mâncării cu care nu m'am putut împăca de loc. Apoi, antrenamentul asiduu pe care l'am făcut la Palais des Sports, şi în Bois de Boulogne în compania lui Tunero au contribuit în largă măsură la diminuarea greutăţii.

— *Cum ţi-a părut boxul parisian?*

«Am avut prilej să văd câţiva boxeuri de mare clasă, cari mi-au produs o impresie covârşitoare. Kid Nitram mi-a plăcut în deosebi, mai ales prin dreapta sa fulgerătoare. Deasemeni mi-a plăcut Thil, care, după părerea mea a fost departe de a fi pierdut matchul cu Tunero. Tot aşa, n'am văzut «match nul» între Ara şi Nitram. Acesta din urmă câştigase, dar... «Nu mi-a plăcut însă Candel, despre care îmi făcusem altă părere în matchul pe care l'a disputat la Bucureşti. In forma actuală, îl consider inferior chiar lui Berry...

— *Ceva despre victoriile repurtate?*

«Am venit la Paris cu intenţia să nu admit nici un fel de handicap; nici măcar o sută de grame. Intenţia mea a fost însă înfrântă chiar dela primul match, pentrucă mi-am dat seama că abdicând uneori dela unele principii de ordin... secundar, pari să ajungi la lumina rampei, adică a ringului. Şi astfel, în matchul cu Barjolin am luat în spinare nu mai puţin decât 5 kgr., lucru pe care dacă l'aşi fi ştiut încă dela Bucureşti, nu se ştie dacă nu aşi fi renunţat la... oboseală. La Paris însă am fost decis să trec peste orice obstacol, numai să-mi pot atinge scopul.

«Barjolin este masiv, are o stângă foarte bună şi loveşte în serie, cu o precizie matematică. N'a apucat însă să-şi atingă ţinta prea des; în schimb m'a stânjenit de foarte multe ori.

«Barjolin este un boxeur foarte greu de înfruntat dar care nu se bucură de prea mari simpatii la Paris, deoarece este provincial, din Nord. Dacă ar fi fost parisian sadea, ar fi avut mult mai multă trecere în capitala Franţei.

«In matchul cu Berry nu m'am simţit în largul meu, deoarece am fost foarte slăbit. L'am lovit totuşi extrem de puternic chiar din prima repriză, aşa că la fiecare pumn l'am avut grogy. Berry a boxat foarte închis, şi de frică să nu-mi rup mâinile în garda sa ermetică, l'am lovit cu foarte mare precauţiune. In repriza 5-a însă l'am prins în plin şi s'a prăbuşit în corzi. In momentul când mă pregăteam să reîncep ofensiva, managerul său, Descamp, a aruncat buretele. L'am luat pe Bery în braţe şi l'am dus la scaunul său...

«Cu acest prilej ţin să fac o rectificare. Unele ziare din Bucureşti au afirmat că Barjolin este un boxeur de seria doua. Ori, dacă cei ce au făcut această afirmaţie ar fi consultat în prealabil Anuarul ringului, ar fi văzut că învinsul meu este categorisit în prima serie.

— *Ce matchuri ai în perspectivă?*

«Sper să mă reîntorc în Martie la Paris, unde Jeff Dickson intenţionează să-mi ofere câteva angajamente importante. Deasemeni Cavali dela Manchester şi Burston mi-au făcut oarecari propuneri pentru Mc. Avoy, Necolny şi alţii. Deasemeni mi s'a vorbit de un match cu Ben Jebby, care după americani, este cel mai bun mijlociu din lume.

(Continuarea în pagina II-a)

Campionatele militare de ski dela Braşov

Au asistat Suveranul şi Voevodul Mihai

BRAŞOV, 12. — Batalionul 2 vânători, sub al cărui regizorat s'au disputat campionatele militare de sky din acest an, a obţinut un succes remarcabil, patronând o competiţie perfect închegată.

Vremea nefavorabilă eri, făcea să se creadă că concursurile vor fi amânate. Peste noapte însă s'a aşternut un strat de zăpadă de aproape 30 cm. salvând în ultimul moment disputarea campionatelor.

SOSIREA SUVERANULUI

Cu un tren regal au sosit azi dimineaţă Suveranul şi Voevodul Mihai. Inalţii oaspeţi au fost aşteptaţi în gară de d-nii Voicu Niţescu, ministrul agriculturii, Gh. Cuteanu, prefectul judeţului, general I. Florescu, comandantul corpului 5 armată, general Gorsky, dr. Cornel Voicu, primarul oraşului, etc., etc.

Primarul a oferit Suveranului tradiţionala pâine şi sare, urându-I bun venit.

Suveranul şi Voevodul Mihai, însoţiţi de d-nii ministru Voicu Niţescu şi general Gorsky au luat loc într'un automobil pe care regele l-a condus personal până la Poiana Braşovului unde a avut loc concursul.

CUM S'AU DESFAŞURAT CAMPIONATELE

La ora 10 dimineaţa Suveranul a trecut în revistă patrulele militare. Iar la 10 şi 10 minute s'a dat plecarea primei patrule în cursa de fond cu tragere.

După plecarea ultimei patrule s'a dat startul în concursul militar individual pe 16 km. M. S. Regele, Voevodul Mihai şi întreaga asistenţă au urmărit în deaproape cursele.

Marele Voevod Mihai şi locot. colonel Pălăngeanu asistând la concursurile militare de ski dela Poiana-Braşov.

La 11.30, pe poziţia din faţa restaurantului Turcu a început proba de slalom pentru toate categoriile de concurenţi.

(Continuarea în pagina III-a)

O părere nouă într'o chestiune veche

A existat un conflict între Uniune şi F.R.F.A.?

Presa, în unanimitate, a răspuns: da. Şi şi-a înflorit afirmaţia cu adjective cari au zdruncinat serios — dealungul celor două luni de hopuri prin cari Uniunea şi-a pierdut fleacurile unui prestigiu deteriorat — liniştea somniferă a U. F. S. R.-eului.

Este adevărat că uneori tonul confraţilor a fost ceva cam tare. Tot atât de adevărat este însă că şi Uniunea — resemnată parcă, sau afonă — a suportat nesilită să i se turbure somnul, ne catadixind să pună o singură dată lucrurile la punct.

Din punct de vedere al formei, prin urmare, care a chenăruit procedura aceasta de divorţ dintre F. R. F. A. şi Uniune, nu se mai poate spune nimic.

S'a ridicat zilele trecute însă — într'o convorbire pe care am avut-o cu unul din cei mai importanţi membri ai U. F. S. R.-eului — o chestiune cu totul nouă. Care necesită o revenire asupra litigiului dintre cele două foruri.

A existat într'adevăr un litigiu între F. R. F. A. şi Uniune?

In ceiace mă priveşte, cred că da. Am primit însă o desminţire atât de categorică, încât nu pot să nu-i fac loc. Chiar dacă contribuţia aceasta n'ar face decât să reîmprospăteze divertismentul care — prin opintirile atât de senile ale Uniunii de a descăleca în pasagiul Imobiliara — a făcut o concurenţă remarcabilă revistelor dela Alhambra.

Aşa dar: a existat un conflict între Uniune şi F. R. F. A.?

— Nici pomeneală! s'a răstit membrul Uniunii — de care vorbeam mai sus — captând subit roşeala unei congestionări irezistibile.

In faţa unei energii atât de neaşteptate, răspunsul nostru abia s'a înfiripat:

— «Toată lumea este însă de altă părere.

— «Toată lumea se înşeală! Şi dacă s'ar fi ostenit să vină la noi (toată lumea să vină la Uniune... Ca la Meca!...) ar fi priceput că noi avem dreptate.
vem dreptate. Vechimea noastră în sport certifică valoarea noastră şi...».

Aş fi putut să-i răspund că numai vinul cu cât e mai vechiu, e mai bun. N'am vrut să ratez însă o dissertaţie care — mărturisim — a fost susţinută destul de logic.

— «Să auzim! am dat deci semnalul de începere.

Şi am memorat, cu mici alterări, cam următorul logos:

— «Când ni s'a adus la cunoştiinţă dorinţa Federaţiei de a se supune controlului nostru — fiindcă este ştiut că preşedintele F. R. F. A.-ului ne-a solicitat ancheta — câţiva dintre noi am ridicat incidentul că Uniunea — din punct de vedere legal — nu are nici-un drept să se amestece la Federaţie.

— «Dar nu este vorba de un drept al Uniunii de a face controlul gestiunii noastre! ne-a precizat d. Leucuţia. Noi — era de faţă şi d. Luchide, pe atunci secretar general al Rombolului — venim şi vă rugăm să faceţi ancheta aceasta care pentru federaţie înseamnează un fel de descărcare morală.

Numai cu această precizare a primit Uniunea să facă ancheta dela F. R. F. A.

Când s'a prezentat la Rombol, comisiunea noastră s'a trezit în faţa unei adrese din partea Biroului federal — care nu bătea la unison cu preşedintele Federaţiei — prin care-i se aducea la cunoştiinţă că Biroul nu acceptă nici-un control.

In faţa acestei întorsături Uniunea a făcut singurul lucru pe care îl putea face. A înaintat o scrisoare — fără să se gândească să facă din termenul pe care l-a pus un ultimatum — întrebând Biroul: mai vrea să se supună anchetei pe care o solicitase prin preşedintele şi secretarul general al Rombolului, sau nu?

Cu oarecare întârziere, Rombolul, care avea tot dreptul să [illegible] ceiace ceruse, a răspuns: nu. Uniunea a luat notă şi s'a conformat.

— «Unde este deci conflictul dintre Uniune şi F. R. F. A.?

Pusă aşa, chestiunea verifica într'adevăr teza. Nici-un conflict între Uniune şi Rombol.

D. Leucuţia însă — care este şi membru al Uniunii — în interviewul acordat ziarului nostru a afirmat aproape textual că în cazul când F. R. F. A. nu acceptă controlul, Uniunea se va adresa justiţiei.

Prin urmare: conflict.

De partea cui este dreptatea?

— «De partea noastră! apela membrul Uniunii.

— «De cealaltă! pledează declaraţia d-lui Leucuţia.

— «De a amândurora! convenim noi. Fiindcă titulatura interesează mai puţin decât consecinţele: piua în care Uniunea şi-a vârât inutil prestigiul pe care Rombolul a jucat cea mai săltăreaţă chindie.

GEORGE FULGA

Conferinţa dela Viena

Sâmbătă se hotărăşte soarta raporturilor noastre cu Ungaria. Cine va fi reprezentantul României

Conflictul nostru cu Ungaria a fost deferit unui arbitraj. Chestiunea aceasta a făcut obiectul câtorva reportagii nu prea vechi. Incât nu mai revenim.

Reamintim numai că arbitrul acesta este d. Pelikan — preşedintele comitetului Cupei Europei centrale a amatorilor — şi că chestiunea va fi elucidată la 18 şi 19 Februarie, în cadrul conferinţei Cupei Europei centrale.

Adică Sâmbătă şi Duminică.

CONFERINŢA DELA VIENA

Conferinta dela Viena însumează două părţi distincte.

Prima zi este dedicată conferinţei comisiei mixte.

In această primă zi se va soluţiona şi litigiul cu Ungaria.

Duminecă are loc conferinţa propriu zisă a Cupei. In cazul când Sâmbătă punctul nostru de vedere va triumfa, concomitent cu organizarea viitoare a «Cupei» se va stabili şi data la care va fi jucat matchul România—Ungaria pentru Cupa Europei centrale a amatorilor. Match amânat anul trecut în condiţiunile cari se cunosc.

Până acum câtva timp, problema aceasta nu s'a pus niciodată. D. Luchide — secretar general al Rombolului pe atunci — a fost ambasadorul permanent al căftăniei noastre sportive, în străinătate.

Astăzi, prin demisia d-lui Luchide din calitatea de secretar al F. R. F. A.-ului, coroborată cu demisia din aceiaş demnitate a d-lui căpitan Dumitrescu, chestiunea se pune cu o acuitate particulară...

Va pleca din nou d. Luchide?

Biroul federal de astă seară va hotărî. Un pronostic asupra deciziei acestuia este greu de avansat. Se spune că Biroul va primi demisia d-lui căpitan Dumitrescu şi că d. Luchide, îşi va relua postul. In acest caz, situaţia se simplifică.

Paralel cu versiunea aceasta, circulă însă o a doua, potrivit căreia d. căpitan Dumitrescu va rămâne mai departe secretar general al Rombolului. Şi atunci?

In ceiace ne priveşte, înclinăm spre prima ipoteză: revenirea d-lui Luchide la secretariatul general al Rombolului şi deci învestirea d-sale cu procura de a ne reprezenta la Viena.